

Partisag. Jeg kan slutte mig baade til den ærede Ordfører og til det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) i deres Udtalelser om, at det ikke har været vor Hensigt at lægge Entreprenørerne noget som helst til Last mere end andre. Man vedtager jo ogsaa i sin Almindelighed Kontrolbestemmelser for dem, der have Brug for dem, og ikke for dem, der ikke have Brug for dem. Naar den højtærede Minister udtalte sig angaaende de tre Punkter, der ere nævnte her i Dagsordenen, med en vis Velvilje, maa jeg beklage, at han ikke fuldt ud kunde acceptere dem, thi man har ikke ved dem tænkt paa at ville lægge Regeringen nogen som helst Hindring i Vejen. Man har ogsaa, som den ærede Ordfører gentagende har udtalt, ment at være i Overensstemmelse med, hvad Regeringen har paabegyndt i de Reglementer, der ere fremlagte for os. Jeg vil slutte med at anbefale, at Folketinget vedtager denne Dagsorden. Jeg tror, at det er en Maade at slutte denne Sag paa, efter at den nu har været fremme i saa mange Samlinger, som alle Parter kunne være fuldt ud tilfredse med, og som er betryggende.

N. Andersen (Listed Amts 3dje Valgkreds): Jeg skal til det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen), som jo i 2—3 Aar har været Formand for Udvalget, sige, at jeg erindrer meget vel, at det ærede Medlem har af og til omtalt et misligt Forhold, der skulde have fundet Sted i Nyborg; men saa vidt jeg kan erindre, har det aldrig været fremfat i de Udvalgsmøder, hvor jeg har været til Stede, paa den Maade, at jeg har faaet Forstaelse af, hvad det var, eller hvori det mislige har bestaaet. Men selv om det er konstateret, hvad jeg ikke tvivler om, naar det ærede Medlem siger det, at der har været et Tilfælde, hvor der er gaaet nogen Mislighed i Svang, som man maatte ønske ikke havde været, beviser det ikke andet, end, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) og jeg ere enige om, at Menneskene ikke ere saa gode, som de burde være, og denne enkelte Undtagelse fra den almindelige Regel, som jeg bestemt hævder, er, at Arbejderne saa betalt punktlig af Entreprenørerne ved Statsarbejderne, hvad de skulle have, bekræfter

kun Reglens Gyldighed efter den gamle Grundsætning, at Undtagelsen bekræfter Reglen. Jeg vil gerne spørge, om det skulde være saa aldeles utænkeligt, at man for Arbejdernes Vedkommende kunde paavise Eksempler paa, at disse have svigtet de Forpligtelser, de have paataget sig over for Entreprenørerne. Det turde dog være rimeligt nogenlunde at skifte Sol og Vind lige, naar man vil ind paa at træffe Foranstaltninger paa et saa snævert begrænset Omraade, saaledes at man ogsaa saa hen til den anden Side. Ellers bliver Foranstaltningen, hvad man i øvrigt vil mene om den kun aldeles ensidig, og derfor dobbelt uretfærdig, det er det, jeg har imod, at træffe en Undtagelsesbestemmelse paa et Lovgivningsomraade, hvor der ingen Trang er til en saadan Bestemmelse.

Ordføreren (Trier): Jeg vil til Slutning endnu en Gang gøre en Indsigelse mod Ordet „Undtagelsesbestemmelse“. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at der her foreligger noget af den Art. Saa maatte ogsaa den Bestemmelse være en Undtagelsesbestemmelse, der allerede findes i det Reglement, jeg oftere har omtalt, og er udtrykt i følgende Ord: „Stønner Bygningsbestyrelsen, at Entreprenøren ikke opfylder sine Forpligtelser over for de paagældende, kan Bestyrelsen yde dem deres Tilgodehavende umiddelbart for Entreprenørens Regning.“ Det forekommer mig at være en ganske simpel Forretningsordning, hvorved der hverken udtales Mistillid til den ene eller til den anden Side; man vil blot have sine Papirer i Orden i Tide, saaledes at Folk ikke, hvis der indtræffer noget Uheld, bag efter skal kunne komme og sige: „Hvorfor traf I ikke i Forvejen de fornødne Foranstaltninger?“ Den ærede Taler sagde, at Menneskene ganske vist ikke vare saa gode, som de burde være, men at det dog ikke bør føre til Bestemmelser eller Udtalelser, som de her foreslaaede. Jeg vil tværtimod sige, at det netop maa være afgørende med Hensyn til Fastsættelsen af saadanne Bestemmelser. Hvis Menneskene vare saa gode, som de burde være, behøvede man jo ikke Love af nogen som helst Art, og jeg synes derfor, den ærede Taler lige saa godt kunde sige, at enhver Lov, vi vedtage her for i Tide at stifte Grunden bort